Allah yarattığı maymundan, tesadüfen değil, kendi ilmi dahilinde insanın evrilmesini sağlamış olabilir mi?

Soran : kobra
Tarih: 21.08.2014 - 10:00 | Güncelleme: 19.09.2017 - 16:34

Soru Detayı

- Allah'ın kainatı, hücreleri canlıları yarattığına iman ediyoruz ve kabul ediyoruz. Allah basit canlıları ve hücreleri yarattıktan sonra, bunların kendi ilmi dahilinde daha kompleks canlılara dönüşmesini sağlamış olabilir mi?

- Acaba bilmediğimiz bir hikmete binaen, Allah yarattığı maymundan (tesadüfi olarak değil, kendi ilmi dahilinde) insanın evrilmesini sağlamış olabilir mi?

- Buna karsı çıkan İslami bir hüküm var midir?

Cevap

Değerli kardeşimiz,

- Evrim konusunda yüzlerce makale yazılmıştır. Önemli bir kısmı internette de dolaşmaktadır. Bu makalelerin bir kısmı bizim sitemizde de vardır. Bu sebeple bu konuda bilimsel bir araştırma yaparak konuyu detaylı bir şekilde yazmayı düşünmüyoruz. Yalnız sorunuza cevap teşkil edecek şekilde bazı hususları bir özet halinde takdim etmeyi uygun görmekteyiz.

- Evrim teorisini savunanların büyük çoğunluğu tamamen Allah'ı dışlayan, her şeyi tesadüflere havale eden ve **"kendi kendine oldu"** felsefesinden hareket eden **pozitivist, materyalist** bir düşünceye dayanmaktadır.

- Şunu unutmayalım ki, İslam dininin akidesine aykırı olmayan her şeyin mutlaka var olduğunu veya olacağını kabul etmek büyük bir yanlıştır. Örneğin, **"Allah**

dilerse, insanı fareden yaratabilir. İsterse deveden karınca yaratabilir.” ihtimalinden bunların gerçek vaki olduğunu iddia etmek yanlıştır. Keza, Allah’ın bütün insanları -*Hz. İsa gibi*- babasız yaratması noktasından hareketle, bunun realitede vaki olduğunu iddia edemeyiz.

Bu sebeple, akideye aykırı düşmeyen her tasavvurun vakide hayat bulduğunu söylemek bir hayalperestliktir.

Evrim de böyle bir konudur. Şayet **Allah dileseydi, insanları maymundan yaratırdı. İnsan ile böcekleri aynı atadan yaratırdı.** Fakat, bunun mümkün olması, vaki olduğunu göstermez.

Kaldı ki, evrimcilerin büyük çoğunluğu ateisttir. Bu düşüncelerine uygun buldukları için dört elle evrim teorisine dayanırlar.

- Bu konuyu birkaç madde halinde özetlemeye çalışacağız:

a) Kur’an ve hadislerde türlerin birbirinden devşirildiğine işaret eden bir bilgiye rastlayamadık.

> **“Aslında bu putlar sizin ve atalarınızın uydurduğu, kuru isimlerden, boş lafızlardan başka bir şey değildir. Allah onların tanrılıklarına delil olabilecek hiçbir şey indirmemiştir. Onlar sadece zanlarına ve nefislerinin heva ve heveslerine uyarlar. Halbuki onlara Rab’leri tarafından uyacakları mükemmel Rehber çoktan gelmiş bulunuyor!”***(Necm, 53/23)*

mealindeki ayette putçular hakkında söylenen sözlerin aynısı, evrim teorisyenleri için de pekala söylenebilir.

b) Kur’an’da Hz. Âdem’in ilk **insan olarak bağımsız bir varlık olarak ve doğrudan topraktan yaratıldığına** açıkça vurgu yapılmıştır. *(bk. Enam, 6/2; Araf, 7/12; Müminûn, 23/12; Secde, 32/7; Sad, 38/71-72, 76; Rahman, 55/14)*

- Keza cinlerin ve onların bir kabilesi olan şeytanların da **doğrudan ateşten yaratıldığı** vurgulanmıştır. *(bk. Araf, 7/12; Rahman, 55/15)*

“Yarattığı her şeyi güzel ve muhkem yapıp insanı ilkin çamurdan yarattı. Sonra onun neslini, önemsiz bir suyun özünden, meniden üretti.” *(Secde, 32/7-8)*

mealindeki ayetin açık-seçik ifadesi karşısında -bu ifadeye tamamen ters olan- evrimin devrimine inanmak mümkün mü?

c) Bizim görebildiğimiz kadarıyla, **insanın, kurbağa, maymun veya benzeri başka bir türden** geldiğini gösteren hiç bir bilimsel açık veri yoktur. Teorisyenlerin ortaya koydukları bazı bilimsel sayılabilecek veriler belli bir yere kadar gider, orada söner beş para etmez. İnsanın gerçekten bir maymundan geldiğini gösteren kesin bir biyolojik delil yoktur. Bazı verilerin varlığından esinlenerek hayal gücünü harekete geçirenler, bu hayal ile hakikate ulama yapıyorlar, bir hatt-ı muvasala, bir köprü kurmak istiyorlar.

d) İki şey arasındaki benzerlikler, mutlaka onların bir ortak ataya sahip olduğunun göstergesi değildir. Eğer öyle olsaydı, **güneş ve aydaki elementlerin önemli bir kısmı insanda** da görüldüğüne göre, güneşin bir insan olduğu veya insanın aslında bir güneş olduğunu söylemek de mümkün olurdu. Oysa bu ilmen bir saçmalıktır.

- *İnsanın maymun ile olan ilişkisi kadar,* ***kurbağa veya fare*** *ile de ilişkisi vardır. İnsanın aslının fare olduğunu söylemek hangi bilimsel veriye dayanır?*

- O eski çağlarda her şeyin daha köhne, daha noksan, daha tekemmüle ihtiyaç duyduğu bir zaman diliminde tekamül kuralı çerçevesinde insana dönüşen o maymunlar, fareler niçin bu modern çağda öyle bir şey beceremiyorlar?

e) Bediüzzaman Hazretlerinin ifade ettiği gibi, Kur’an’da Allah’ın varlığını ve birliğini gösteren deliller genel olarak iki çeşittir. Biri; her şeyin bir gaye, hikmet ve amaca hizmet edecek şekilde yaratılmasıdır. Diğeri ise; her şeyin bizzat yoktan var edilmesi ve yaratılmasıdır.

Buna göre, **her türün bağımsız** olarak yaratılması, **Allah’ın varlığı ve birliğinin göstergesi** olması açısından daha güzel ve hatta zorunludur.

Demek ki, her türün bağımsız bir yaratık şeklinde yaratılması Allah’ın varlığını, birliğini gösteren bir ihtira (ontolojik) delildir. Bu harika delili, evrim ile sekteye

uğratması düşünülmemelidir. Kaldı ki, mahiyet ve hakikatleri farklı türlerin birbirine geçmesi muhaldir. Bediüzzaman hazretlerinin ilgili ifadeleri şöyledir:

> “Mahlukatın her nev'ine, her ferdine ve **o nev'e ve o ferde müretteb olan âsâr-ı mahsusasını müntic ve istidad-ı kemaline münasib bir vücudun** verilmesidir. Hiç bir nevi' **müteselsil-i ezelî** değildir. İmkân bırakmaz. **İnkılab-ı hakikat** olmaz. **Mutavassıt nev'in silsilesi devam etmez. Tahavvül-ü esnaf inkılab-ı hakaikın gayrısıdır.”** *(Mesnevi-i Nuriye, s. 253)*

Yani, Allah her bir türe ve o türlerin her bir ferdine bağımsız bir vücut, bir bünye vermiştir. Bu türlerin ve bu fertlerin her birisine onun istidat ve kabiliyetinin gelişmesi ve olgunlaşmasını sağlayacak ve ondan alınmak istenen neticelerin hasıl olmasına yardımcı olacak münasip bir vücut/bir yapı vermiştir. Hiç bir tür ezeli değildir. Çünkü “imkân” prensibine göre, bütün eşyanın yokluğu ile varlığı aynı özgül ağırlığına sahip bir dengededir. Buna rağmen madem bazı eşyanın varlık kefesi ağır basmış var olmuşlar, öyleyse onları var eden ezeli bir iradeye sahip ve“vacibu’l-vücud” olan yani “varlığı aklen zorunlu olan” bir yaratıcı vardır. Çünkü, bir terazinin eşit ağırlıkta ve dengede olan kefelerinden birinin kendiliğinden ağır basması aklen muhaldir, imkânsızdır.”

“İnkılab-ı hakikat olmaz”dan maksat, mahiyet ve hakikatleri ayrı olan türlerin ve fertlerin kendi kimliklerini bırakıp başka bir türe dönüşmesi -ilmen- kabul edilen bir şey değildir. Öyleyse bir maymunun bir insana dönüşmesi diye bir şey söz konusu olamaz.

Kaldı ki “Mutavassıt nev'in silsilesi devam etmez.” çünkü, pratikte bunun örneği yoktur. Mesela, at ile eşeğin ilişkisinden doğan ve melez bir hayvan olan katırın nesli yoktur.

“Tahavvül-ü esnaf inkılab-ı hakaikın gayrısıdır.” cümlesinin anlamı şudur: Türlerin birbirine dönüşmesi -*yukarıda da ifade edildiği üzere*- hakikatlerin değişmesi anlamına gelir ki bu mümkün değildir. Ancak aynı türün kendi içinde bazı değişiklikler göstermesi hakikatin değişmesi manasına gelmez. Aynı hakikatin kendi içinde başka bir renkte boy göstermesi anlamına gelir ki bu mümkündür ve vakidir.

Kuşların, kelebeklerin, sığırların, arıların, karıncaların kendi aralarında farklı sınıflara ayrılması bunun gözle görülen delilidir.

Demek ki bir gergedan türü kendi içinde siyah ve beyaz renklerde, farklı boy ve ağırlıkta olabilir. Fakat bir gergedanın karıncaya dönüştüğünü söylemek mümkün değildir.

f) Allah her şeyi yaratırken kendi varlığı yanında **ilim, irade, hikmet, kudret, rahmet, ihsan** gibi isimlerini ve sıfatlarını da göstermek istemiştir. Bu gayenin tahakkuk etmesi için her şeyde doğrudan Allah'ın isim ve sıfatları, rahmet ve iradesinin görülmesi gerekir.

Bu nedenle, Allah sebepleri çok zayıf bir şekilde yaratmıştır ki, onların penceresinden **"müsebbebat"** denilen varlıklar görülsün. Diğer bir ifadeyle, Allah tırnak kadar küçük sebeplere dağ gibi yaratıkları takıyor ki, sebeplerin yaratmada hiç bir müdahalelerinin olmadığı görülsün. Bununla sebepleri hakiki tesirden azlediyor.

İşte bu noktadan bakıldığı zaman, evrim teorisi Allah'ın iradesini, hikmetini, ilim ve kudretini, ihsan ve rahmetini tamamen inkâr eden bir yargıya sahiptir. Adeta, her şey kendi içinde biyolojik bir determinizm içerisinde bir yol takip ediyor, şekilden şekle giriyor.

Bu gibi abesle iştigal edenlere Bediüzzama'ın şu ifadeleri önem arz etmektedir:

> **"...Sen (ey insan!) kendine bak: Zahirî ve bâtınî hasselerin ve onların levazımatı gibi elin yetişmediği ne kadar eşyaya muhtaçsın. Bütün zîhayatları kendine kıyas et. İşte bütün onlar, birer birer, vücud-u Vâcib'e şehadet ve vahdetine işaret ettikleri gibi, heyet-i mecmuasıyla, güneşin ziyası güneşi gösterdiği gibi, o hal ve bu keyfiyet, perde-i gayb arkasında bir Vâcib-ül Vücud'u, bir Vâhid-i Ehad'i, hem gayet Kerim, Rahîm, Mürebbi, Müdebbir ünvanları içinde akla gösterir."**
>
> **"Şimdi ey münkir-i cahil ve ey fâsık-ı gafil! Bu faaliyet-i hakîmaneyi, basîraneyi, rahîmaneyi ne ile izah edebilirsin? Sağır**

> **tabiatla mı, kör kuvvetle mi, sersem tesadüfle mi, âciz camid esbabla mı izah edebilirsin?..”** *(bk. Sözler, s. 655)*

Selam ve dua ile...
Sorularla İslamiyet

Yazar:
Sorularla İslamiyet

Kategori:
Evrim

Evrim konusunda en çok merak edilenler